

anvendte, og jeg kan da ikke se, at der i Virkeligheden er noget som helst, der kan tale for at berøve endogaa meget betydelige Skatteværdier i en Kommune enhver Indflydelse paa Børgernes Anvendelse, saaledes som det sker, efter den gældende Lovgivning. Smidlertid er dette Spørgsmaal jo af den Art, at hvis man overhovedet ikke kan enes om at give Kvinderne Afgang til nogen som helst Indflydelse, saa kan det ikke hjælpe at disputere om Enkelthederne. Det forekommer mig derfor at være det mest praktiske, inden man forhandler om Sagens Enkeltheder, at se, om det høje Landsting virkelig fremdeles skulde staa paa det Standpunkt, at det vil afvise en hvilken som helst Forhandling, om det rent principielt vil modsætte sig Sagen. Indtil videre antager jeg, at man ikke gør det, og jeg vilde derfor ønske, at heller ikke den højtærede Minister vilde lade sine principielle Betænklichkeiten have en saadan Betydning, at han, hvis det skulde lykkes Tingene at blive enige med Hensyn til det principielle, vilde negte sin Medvirksomhed til at faa en saa praktisk Løsning som muligt af denne Sag.

Meyer: Fra mit socialdemokratistiske Synspunkt finder jeg Anledning til at gøre nogle Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag og om Kvinders Afgang til politisk Ret overhovedet. Paa mit Partis principielle Program findes Fordringen om almindelig, lige og direkte Valgret for alle Mænd og Kvinder over 22 Aars Alderen, og det er klart, at vi, naar vort Program udtaler dette, maa være interesserede i, at et Forslag om Kvinders kommunale Valgret kunde gaa igennem i en saadan Skikkelse, at det saa nær som muligt nærmede sig vort Program. Vi have i vore egne Foreninger i Virkeligheden gennemført denne Lighed, idet vi lade samtlige Medlemmer af vore Partiforeninger, Mænd og Kvinder, have akkurat den samme Ret til Indflydelse paa Sagens Udvikling og den Form, hvorunder i det hele Foreningernes Liv skal ledes. Vi ere altsaa paa Forhaand Venner af Kvinders Valgret, og vi ere det, fordi den vil bidrage til at fjerne Ulighederne i Samfundet. Uligheden er i Virkeligheden mere end en Uretfærdighed, en Uretfærdighed er den først og fremmest, men den er mere end det, idet den bidrager til at skade den sociale Harmoni og lægger sig hindrende i Vejen for Udviklingen af de menneskelige Evner. Der er ganske sikkert adskillige Kvinder, hvis Evner ikke ere blevne gjort frugtbringende i Samfundslivet, fordi der ikke gives Kvinden Anledning til at

udvikle dem. Og om Kvinderne gælder vel, hvad der har været gældende om alle andre, der have været retløse og kæmpet for politisk Indflydelse, at saa længe man ikke ejer nogen Valgret, har man ingen Forstaaelse af, hvad den er værd, men at man først, naar man har faaet Valgretten, ogsaa kan lære at bruge den — først maaske at misbruge den, men efterhaanden ogsaa at bruge den — til Gavn baade for sig selv og andre. Det er altsaa en af Grundene til, at vi Socialdemokrater ere interesserede i, at Forslaget om Kvinders kommunale Valgret nu bliver vel modtaget her i Tinget og gaar igennem i Rigsdagen. Men det foreliggende Lovforslag er efter min Mening saa beskeden, at det næsten ser ud, som om det overhovedet fortrød, at det var kommet til Verden, og det er dog næppe rigtigt at være alt for beskeden. Man ønsker Resultater. Nu vel, det ønske vi saa godt som nogen, og Socialdemokratiet, der i særlig Grad repræsenterer Proletariatet, har vistnok Grund til at ønske Resultater saa hurtigt som muligt, fordi de, hvem vi ville gaae, ikke have Tid at vente, og jeg tror ogsaa, at de arbejdende Kvinder, om end ikke i Øjeblikket, paa Grund af deres mindre heldige økonomiske Stilling, saa dog ad Aare, ville være i højeste Grad interesserede i at faa Indflydelse paa Kommunens og Statens Forhold. Derfor tiltaler dette Forslags Beskedenhed mig ikke. Hvorfor fordrer man ikke kommunal Valgret for alle Kvinder, af hvis Bosted der skal svares den betingede Skat? Er det, fordi man mener, at i saa Fald vilde Reformen slet ikke have Spor af Udsigt til at gaa igennem? Er det, fordi man mener, at et Forslag af denne Bestaaelse, naar det kom op paa det andet Tings Bord, kunde være aldeles sikkert paa at gaa i Stykker? Jeg tror nu ikke, at det er heldigt, om man stadig ved Behandlingen af Forslag vilde lade den Fare, der kunde være i det andet Ting, gøre sig saa stærkt gældende; thi jeg tror, at jo mere skarpt og tydeligt Kravet fremsættes, des mere vil tilsidst ogsaa det andet Ting blive nødsaget til at tage Hensyn dertil, i hvor høj Grad de end kunde ønske at visne afstillelige af de Forslag, dette Ting vedtager. Hvis det bliver Alvor, vil Kvinders Valgret ogsaa gøre sig gældende i Landstinget, det er jeg overbevist om, og vil Landstinget overhovedet visne, tror jeg, at de Herrer kunde være overbeviste om, at ogsaa dette Forslag trods sin Beskedenhed vil lide den Skæbne ikke at blive vel modtaget, lide den Skæbne at blive vist Døren. Thi der er jo dog ingen Tvivl om, at dette